

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/291/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7917212589
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2019:7917212589.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slebodníka, v spore žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO: 35 831 154, Bratislava, Mýtna 48, zast. JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Bratislava, Mýtna 48, proti žalovanému V. W., I. XX.XX.XXXX, U. X. W. XX/X, K., v konaní o zaplatenie 1 302,02 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu, proti rozsudku 12Csp/269/2017 z 27.4.2018 Okresného súdu Trebišov

rozhodol:

M e n í I I. výrok rozsudku tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 226,82 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 276,82 € od 30.11.2014 do 26.9.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 266,82€ od 27.9.2017 do 28.11.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 256,82 € od 29.11.2017 do 26.1.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 246,82 € od 27.1.2018 do 27.2.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 236,82 € od 28.2.2018 do 27.3.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 226,82 € od 28.3.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku. Žalobcovi priznáva náhradu trov konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

1.Súd prvej inštancie (ďalej len súd) rozsudkom rozhodol, že I. zastavuje konanie v časti o zaplatenie sumy 75,20 eur, II. v prevyšujúcej časti žalobu zamietá a III. strany nemajú právo na náhradu trov konania.

2.V odôvodnení rozsudku o.i. uviedol, čoho sa žalobca podanou žalobou domáhal a ako ju skutkovo a právne odôvodnil, že pred začatím pojednávania vzal žalobca žalobu späť v časti o zaplatenie nákladov na vymáhanie v sume 25,20 eur a v časti sumy 50,00 eur zaplatenej žalovaným po podaní žaloby do 27.3.2017. Z uvedeného dôvodu podľa § 145 ods.1 CSP konanie v tej časti zastavil. Žalovaný uviedol, že výpadok v splácaní úveru bol zapríčinený jeho sociálnymi pomermi. Súd zistil, že 23.12.2011 bola uzavretá zmluva o pôžičke, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku 2 000,00 eur a žalovaný sa zaviazal uhradiť na zaplatenie pôžičky sumu 3 750,00 eur, v 60 mesačných splátkach po 62,50 eur. Z dôvodu riadneho nesplácania pôžičky veriteľ prikročil k predčasnej splatnosti k 29.11.2014 a zmluvou z 20.11.2017 postúpil nesplatenú pohľadávku žalobcovi. Z výpisu čerpania splátok a úhrad predloženého žalobcom zistil, že žalovaný uhradil od začiatku úverového obdobia na splatenie pôžičky 2 192,20 eur a žalobca evidoval ako nesplatenú časť k 20.8.2017 sumu 1 302,02 eur. Citoval znenie § 497, § 369 ods.1 Obchodného zákonníka, § 53 ods.1,5 Občianskeho zákonníka účinného ku dňu uzavretia zmluvy, t.j. k 25.11.2013, § 4 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinného od 7.3.2008, § 39, § 3 ods.1,2 Občianskeho zákonníka a vychádzajúc z vyššie uvedených zistení a citovaných právnych ustanovení, dospel k záveru, že v prípade úverovej zmluvy zo strany žalobcu išlo o predloženie formulárovej zmluvy, v ktorej v časti výška odplaty 1 750,00 eur za poskytnutie sumy 2 000,00 eur, je neprijateľná zmluvná podmienka, spočívajúca vo výraznej nerovnosti zmluvných strán. Zo zmluvy vyplývala pre dlžníka povinnosť splatiť celkom pre žalobcu

3 750,00 eur. Z uvedeného dôvodu, takto dohodnutú odplatu vyhodnotil ako neprijateľnú zmluvnú podmienku, teda zmluva je v časti o zaplatenie odplaty pre veriteľa, t.j. sumy nad 2 000,00 eur, neplatná. Odplata pre veriteľa totiž podľa úverovej zmluvy mala tvoriť 87 % výšky čerpaného úveru. Aj keď v zmluve dohodnutá ročná percentuálna miera nákladov a ročná úroková miera bola v súlade s platnou právnou úpravou v čase uzavretia zmluvy, tak na druhej strane bolo dohodnuté také neprímerane dlhé obdobie splácania pôžičky a taká výška splátok, ktoré prinášajú veriteľovi rovnaké neprímerané majetkové zvýhodnenie ako neprímeraná miera nákladov alebo neprímeraná úroková miera. Práve v tom spočíva vybočenie z pravidiel morálky zo strany veriteľa v spotrebiteľskom záväzkovom vzťahu. Ak veriteľ nedohodne s dlžníkom splatenie úveru za také obdobie a v takých splátkach, ktoré bude znamenať pre veriteľa dosiahnutie primeranej odplaty, tak pri dohodnutí neprímeranej dĺžky úverového obdobia a nízkych splátkach táto dohoda prináša veriteľovi neprímeranú výšku odplaty, čím sa veriteľ vystavuje u takto dohodnutých zmluvných podmienok riziku, že zmluvné podmienky musia byť kvalifikované ako neprijateľné. Ohľadne neprímeranej výšky odplaty poukázal na právoplatný rozsudok Krajského súdu v Košiciach z 9.2.2017 sp. zn. 2Co/85/2016 vo veci Okresného súdu Košice-okolie sp. zn. 18C/127/2014, rozsudok Krajského súdu v Košiciach 25.8.2016 sp. zn. 9Co/175/2015-51 vo veci Okresného súdu Trebišov sp. zn. 12C/117/2014, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici zo 7.2.2017 sp. zn. 13Co/540/2016 vo veci Okresného súdu Lučenec sp. zn. 4C/17/2016, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 8.12.2016 sp. zn. 19Co/142/2016 vo veci okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/435/2015, rozsudok Krajského súdu Prešov 29.9.2016 sp. zn. 7Co/53/2016, vo veci Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10C/27/2014, rozsudok Krajského súdu v Trnave z 23.1.2017 sp. zn. 23Co/166/2016, vo veci Okresného súdu Dunajská Streda sp. zn. 10C/476/2014. Všetky uvedené rozhodnutia vychádzajú z tam citovaných právnych úprav a zo všeobecne uznávaných pravidiel, že pôžičky a úvery poskytované spotrebiteľskými záväzkovými vzťahmi nemôžu byť poskytované za zjavne neprímeranú odplatu. Odplata predstavujúca podiel - výšku 87 % z poskytnutej pôžičky 2 000,00 eur je zjavne neprímeraná. Žalobca nemal vo veci žiadny úspech, žalovaný sa zriekol nároku na náhradu trov konania a preto stranám náhradu trov nepriznal (§ 255 ods.1 CSP).

3. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP vo výroku č. II, ktorým súd I. inštancie žalobu v prevyšujúcej časti zamietol a v súvisiacom výroku č. III o trovách konania a navrhol, aby odvolací súd na základe § 388 CSP rozsudok súdu I. inštancie v napadnutej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 1 226,82 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 276,82 € od 30.11.2014 do 26.9.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 266,82€ od 27.9.2017 do 28.11.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 256,82 € od 29.11.2017 do 26.1.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 246,82 € od 27.1.2018 do 27.2.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 236,82 € od 28.2.2018 do 27.3.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 226,82 € od 28.3.2018 do zaplatenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku a prizná žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. II Odvolanie odôvodnil tým, že súd rozhodol v tomto spore v rozpore so zásadou kontradiktórnosti konania a § 282 CSP. Súd žalobu v časti o zaplatenie 1 226,82 € s prísl. zamietol pre neprímeranosť výšky dojednaných úrokov z úveru, pričom pri rozhodovaní neprihliadol na uznávací prejav žalovaného a jeho návrh na rozhodnutie sporu rozsudkom pre uznanie nároku. Rozhodnutie súdu nie je správne. Žalovaný nim uplatnený nárok nerozporoval, v podaní adresovanom súdu 12.2.2018 na č.l. 42 uznal svoj dlh. V podaní z 24.4.2018 navrhol rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP z dôvodu uznania nároku žalovaným. Nakoľko boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie rozsudkom pre uznanie nároku, súd mal na základe uznávacieho prejavu žalovaného o tomto spore rozhodnúť rozsudkom pre uznanie nároku podľa § 282 CSP tak, ako navrhol bez toho, aby vyhodnocoval skutkový stav, predložené dôkazy a bez toho, aby vykonával právne posúdenie skutkového stavu z hľadiska hmotného práva, pretože takýto postup súdu bol v rozpore s podstatou rozhodovania na základe uznania nároku podľa § 282 CSP. V prípade uznania nároku žalovaným súd neskúma hmotnoprávne predpoklady uznania (Stevček, M., Ficová, S. a kol.: Občiansky súdny poriadok. I. diel. Komentár. 2. vydanie. Praha: C. H. Beck, 2012, s. 555). Takéto posudzovanie skutkového a právneho stavu je potom logicky pojmovovo vylúčené i v prípadnom odvolacom konaní, pretože by tým priamo negovalo podstatu rozhodovania na základe uznania nároku a procesnoprávne účinky uznávacieho úkonu žalovaného, ktoré nie je možné vziať späť (uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 18.3.1999, sp. zn. 6 Obo 380/98, publikované v Zbierke stanovísk NS a rozhodnutí súdov SR pod č. R 10/2000). K účinkom procesného úkonu uznania nároku podporne odkázal na Uznesenie Najvyššieho súdu SR pod sp.zn. 3 Obo 38/2009 z 25.3.2010. III Absurdný je záver súdu o neprípustnosti úrokov z úveru, napriek tomu, že dojednanú odplatu za poskytnutie spotrebiteľského úveru považoval súd za súladnú s platným právom (ods. 16 odôvodnenia napadnutého rozsudku). Pokiaľ

bola odplata dojednaná v súlade splatnou právnou úpravou, v súlade s § 53 ods.6 O. z., nie je možné označiť úroky za rozporné a neprimerané, a to bez ohľadu na dĺžku trvania úverového vzťahu. Názor prezentovaný súdom ohľadom neprimeranej dobe trvania úverového vzťahu zasahuje do zmluvnej voľnosti subjektov občianskoprávných vzťahov a narúša pravidlá fungovania trhovej ekonomiky. Pri tomto názore prezentovanom súdom by bol celý hypotekárny obchod neprípustný, čo je zjavne názor nesprávny. IV Na základe týchto skutočností navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu I. inštancie zmenil v súlade s petítom tohto odvolania a uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

4.Rozsudok vo výroku I., nebol odvolaním napadnutý a tento výrok nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1,3 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom konaní preskúmaný.

5.Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods.1,2 CSP a zistil, že nie sú splnené podmienky na potvrdenie (§ 387 ods.1 CSP) výroku II. rozsudku, ani na jeho zrušenie (§ 389 ods.1 CSP), preto ho, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 1 226,82 €, s úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 276,82 € od 30.11.2014 do 26.9.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 266,82€ od 27.9.2017 do 28.11.2017, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 256,82 € od 29.11.2017 do 26.1.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05 % p.a. vo výške 1 246,82 € od 27.1.2018 do 27.2.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 236,82 € od 28.2.2018 do 27.3.2018, úrokom z omeškania vo výške 8,05% p.a. vo výške 1 226,82 € od 28.3.2018 do zaplattenia, to všetko v lehote do troch dní od nadobudnutia právoplatnosti rozsudku.

6.Žalobca uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). Právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnú normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnú normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

7.Súd síce použil správny právny predpis ale nesprávne ho vyložil a na daný skutkový stav ho nesprávne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnú normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

8.Podľa § 383 CSP odvolací súd je viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie okrem prípadov, ak dokazovanie zopakuje alebo doplní.

9.Odvolací súd sa neodchýlil od skutkových zistení súdu prvej inštancie na základe bezprostredne pred nim vykonaných dôkazov a z týchto skutkových zistení vychádzal pri svojom rozhodnutí.

10.Zmluva o pôžičke medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným bola uzavretá 23.12.2011, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému pôžičku 2 000,00 eur a žalovaný sa zaviazal uhradiť na zaplattenie pôžičky sumu 3 750,00 eur, v 60 mesačných splátkach po 62,50 eur s ročnou úrokovou sadzbou 32,13% a RPMN 32,13%. Žalovaný uhradil od začiatku úverového obdobia na splatenie pôžičky 2 192,20 eur a žalobca evidoval ako nesplatenú časť k 20.8.2017 sumu 1 302,02 eur.

11.Najvyšší súd SR v rozsudku 5Cdo/26/2011 z 26.4.2012 uviedol: „neprimeranou a preto odporujúcou dobrým mravom je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednaní obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám uplatňovanými bankami pri poskytovaní úverov alebo pôžičiek“.

12.Vychádzajúc z citovaného rozhodnutia odvolací súd porovnal výšku obvyklých úrokových sadzieb v komerčných bankách a zistil, že priemerná ročná úroková sadzba pre rok 2011 bola 14,22% a priemerná RPMN 20,37% a na základe tohto zistenia je možné uzavrieť, že dohodnutá odplata nie je v rozpore s dobrými mravmi a vôbec nemožno súhlasiť so záverom, že úver bol dohodnutý na neprimerane dlhú dobu, lebo celková odplata bola vypočítaná s prihliadnutím na dobu splácania a bola dohodnutá vo výške 1750 eur. Okrem uvedeného, doba po ktorú má úverový vzťah trvať a teda do kedy má žalovaný

svoju povinnosť splniť je výlučne vytvorená dohodou strán. Ak by súd určoval alebo sledoval túto dobu, neprímerane a nežiaduco, by zasahoval do zmluvnej voľnosti strán.

13.Podľa § 517 ods.1 prvá veta O. z. dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

14.Podľa § 517 ods.2 O. z. ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

15.Podľa nar. vl. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka § 3 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

16.Omeškanie dlžníka má zo zákona za následok zmenu práv veriteľa a povinností dlžníka, resp. ich doplnenie novými právami a povinnosťami. V dôsledku omeškania dlžníka dochádza zo zákona k zmene obsahu právneho vzťahu bez ohľadu na to, či dlžník omeškanie zaviniel, alebo nie. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, veriteľ má právo požadovať úroky z omeškania, pokiaľ nie je ustanovená povinnosť zaplatiť poplatok z omeškania. Pokiaľ ide o výšku úrokov a poplatku z omeškania, Občiansky zákonník odkazuje na vykonávací predpis, ktorým je nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. Úroky z omeškania sa platia až do zániku pohľadávky splnením (§ 559).

17.§ 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, neumožňuje meniť výšku úrokov z omeškania v súvislosti so zmenami v určení základnej úrokovej sadzby, ku ktorým došlo po prvom dni omeškania s plnením peňažného dlhu. Dlžník sa dostane do omeškania vtedy, ak svoj dlh nesplní riadne (t.j. nesplní všetky náležitosti ustanovené o predmete, spôsobe, mieste splnenia toho, kto mal splniť alebo komu sa malo plniť a pod.) a ak dlh nesplní včas (v určenom čase) (R 6/2007).

18.V čase vzniku omeškania bol úrok z omeškania určený vo výške 8,05% ročne.

19.Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

20.Podľa § 396 ods.2 CSP ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.

21.Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

22.Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

23.Podľa § 262 ods.2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

24.Žalobca bol v konaní úspešný, preto mu bola priznaná náhrada trov konania v plnom rozsahu.

25.Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.